

A man with dark hair and glasses, wearing a blue patterned short-sleeved shirt and dark trousers with a black belt, is leaning against a red brick wall. He has his arms crossed and is smiling. To his left is a dark wooden door with intricate black wrought-iron scrollwork and floral designs. The background is a red brick wall with a white stone base.

Marion Bernds en in gesprek

Medium Vincent is doof en hoort stemmen

Marion Berndsen is een oude bekende van ParaVisie. In het recente verleden schreef zij columns en bracht ze voor het magazine bekende Nederlanders in contact met hun overleden dierbaren. Omdat we haar hebben leren kennen als een professional pur sang, zijn we blij dat ze wederom voor ParaVisie de pen ter hand genomen heeft. Ditmaal interviewde Marion Vincent Blom, die naast medium ook doof is. Een bijzonder verhaal!

Tekst: Marion Berndsen

Op een zonnige dag heb ik bij mij thuis met Vincent Blom afgesproken. Vincent is medium. En niet zomaar eentje: Vincent is doof. Zijn tolk, bij het gesprek aanwezig zodat onze communicatie vlotter verloopt, is er eerder dan hij. Ze stelt zich voor als Emmy van Swaaij. Een leuke, vrolijke en ook nog spirituele meid. Ze heeft al eerder als tolk voor Vincent gefungeerd. Ze vertelt me ook dat ze deze opdracht – aanwezig zijn bij een interview – als bijzonder ervaart. “Ik wil dit echt goed doen, er mogen geen misverstanden zijn.” Ik ben het met haar eens. Ineens veert ze van haar stoel op en roept: “Dat lijkt Vincent wel!” Nou heb ik het medium al eens eerder ontmoet en de man die we voor Vincent aanzien, loopt met een groot pakket onder zijn arm. We lachen: dat kan Vincent niet zijn! “Hij lijkt er wel op”, zeggen we tegen elkaar.

Even later blijkt het tóch Vincent te zijn. En het pakket blijkt een door hem in samenwerking met zijn gids vervaardigd schilderij voor mij te bevatten. “Geweldig! Wat ben ik hier blij mee”, roep ik uit terwijl ik het schilderij met zijn prachtige, warme kleuren bewonder. Emmy vertaalt naar Vincent wat ik zeg. Zijn blik is op haar gericht en vervolgens lacht hij naar me. Via Emmy vertelt hij wat het schilderij betekent. “Dat ben jij en hoe jij in de

‘Het was lastig om te testen of ik doof was, omdat ik van jongs af aan heel intuïtief ben’

wereld staat, Marion.” Nadat ik het schilderij op de plek waar ik het hangen wil tegen de muur gehouden heb en zowel Emmy als Vincent instemmend hun zegen gegeven hebben, stel ik voor te beginnen met het interview.

Gepest

Vincent begint te praten en Emmy begint in sneltreinvaart te vertalen. Hij was drie maanden toen hij hersenvliesontsteking kreeg. Het vermoeden was later, dat dit de reden was dat hij doof is geworden. Gelukkig heeft hij er verder geen beperkingen aan over gehouden. Hij zwijgt even. Dat geeft mij de tijd om het een en ander te noteren. Ik zie dat hij even nadenkt. “Wil je niet opschrijven dat ik doofstom ben? Want dat ben ik niet hoor”, zo zegt Vincent vervolgens. Ik schud mijn hoofd en zeg: “Nee, dat was me al duidelijk.” Ik vraag hem hoe zijn jeugd was. Hij denkt even na en gaat verder: “Mijn ouders ontdekten pas op mijn tweede dat ik doof was. Maar ik hoorde al langer niets. Ze hebben dat echter niet eerder opgemerkt. Mijn moeder twijfelde wel eerder dan mijn vader. Het was wat lastig om te testen of ik echt doof was, omdat ik namelijk ook toen al heel intuïtief was. Als mijn moeder lawaai maakte in de keuken om te kijken of ik daarop reageerde, kwam ik toch. Niet omdat ik het hoorde, maar omdat ik het aanvoelde. Dan was er de twijfel. Hoort hij >

DOOF

‘Thuis was het veilig, werd ik niet gepest’

nu of niet? Tot mijn ouders me meenamen naar Schiphol om iemand op te halen. Ze vonden het vreemd dat ik totaal niet reageerde toen er een vliegtuig heel laag overvloog. Zo raakten ze ervan overtuigd dat er iets mis was en zijn ze met me naar de dokter gegaan. Er volgden allerlei testen en onderzoeken. Daaruit bleek dat ik inderdaad doof was.”

Vincent kijkt me aan. Ik knik en nodig hem uit om verder te vertellen. Zelf lijkt hij niet onder de indruk van zijn verhaal. Hij weet niet beter dan doof te zijn, denk ik. Hoewel ik zeer benieuwd ben hoe hij merkte dat hij mediamiek was, laat ik hem rustig verder vertellen. “Ik ben wel geplaagd door kinderen. Niet door alle kinderen gelukkig, maar er waren erbij die niet zo aardig tegen me deden omdat ik anders was. Het was niet leuk, maar ik kon er wel mee omgaan.” Ik kijk naar zijn ogen, maar ik zie geen pijn. Ik zie dan ook dat Vincent het leven uiteindelijk genomen heeft zoals het was en dat daar ook zijn kracht ligt. “Hoe voelde je je als kind?”, vraag ik. “Toen niet fijn. Ik was boos omdat ik doof was. Mijn ouders gingen naar de kerk. Ik wilde niet, want ik voelde me niet gelukkig. Het liefst was ik thuis. Ik kon niets verstaan op feestjes en ik kon daardoor moeilijk vrienden maken. Thuis was het veilig, werd ik niet gepest. Ik merkte dat de wereld me voor de gek hield en dat sommigen me in de maling namen. Ik kreeg dan een heel naar gevoel. Dat gevoel komt nu nog bij me omhoog als ik mensen tegenkom die ik niet kan vertrouwen. Dat voel ik nu meteen. Jou kan ik ver-

trouwen, bij jou voel ik me goed.” Hij lacht. Ik lach terug. Emmy is druk bezig met haar gebarentaal en af en toe houdt ze even stil en vraagt ze nog een keer of het zo klopt.

Gazoef

“Vincent”, vraag ik, “je hebt contact met je gids. Hoe is dat ontstaan en hoe is het om als je doof bent, een stem te kunnen horen van je gids?” Vincent: “Toen ik een jaar of achttien was, ‘hoorde’ ik wel een stem. Ik dacht eigenlijk dat het een fantasiesysteem was, want ik ben immers doof. Ik heb ook wel stemmen gehoord die niet zo vriendelijk waren, daar werd ik depressief van. Ik heb het toen min of meer genegeerd. Afgesloten. Ik kreeg pijnklachten door een implantaat in mijn oor. Daarmee ben ik naar de arts gegaan. Er kon niets gedaan worden tegen de pijn die ik had en ik moest ermee leren leven, zei mijn arts. Toen vond ik een flyer van Reiki. Ik ben naar een medium gegaan die ook Reiki gaf en omdat ik in het verleden die stem had gehoord, vroeg ik haar of ze mijn engel ook kon zien. Ze bevestigde dat ik een engel bij me had en vertelde me dat deze engel mijn gids was. Mijn engel bleek al een poos bezig te zijn om me spiritueel wakker te maken. Het medium vertelde me dat ook ik een gave had. Ik vroeg haar hoe ik dan contact kon krijgen met mijn gids. Ze adviseerde me te gaan wandelen. Eigenlijk geloofde ik haar niet. Ik? Een gave?”

*‘Ik heb ook stemmen
gehoord die niet zo
vriendelijk waren, daar
werd ik depressief van’*

Vincent wacht weer even tot Emmy klaar is en ik alles heb opgeschreven.

“Vind je het raar dat je een gave hebt?”, vraag ik hem. “Ik kon het echt niet geloven. Waarom ik? Ik ben doof! Maar... ik ging. Ik ging wandelen. Ik ging naar het bos met de auto en ik reed er feilloos naartoe. Ik had ook vreemd genoeg een gevoel van herkenning bij de ingang en daar was het net alsof iemand me leidde. Ik wist dat ik mijn gevoel moest volgen. De weg splitste zich en ik voelde dat ik de rechterkant op moest. Ik liep, liep en liep. Toen ik bij een kruispunt kwam, hoorde ik een lieve maar krachtige stem. Eindelijk! De stem zei me dat ik niet links en niet rechts moest, maar moest oversteken. Ik kwam op een veld waar bomen omheen stonden. De stem zei: ‘Stop maar’. Ineens voelde ik een sterke trilling. Die trilling voel ik ook als ik op de metro wacht. De grond trilt dan. De engel begon te spreken. Mijn engel of gids heet Gazoef. Hij vertelde me dat ik mijn belofte ben vergeten. Het is mijn taak om mensen te helpen. Dat kan alleen vanuit mijn kracht. Ik was wat van slag. Ik was ook verdwaald in het bos, maar Gazoef heeft me teruggebracht naar mijn auto. Ik ben later naar een medium op de beurs gegaan. Zij deed automatisch schrift en ze schreef de naam Gazoef. Zij schreef verder dat ik in het verleden veel voor Gazoef gedaan heb en dat hij me daarom nu helpt. Hij helpt me ook met schilderen. Zoals met het schilderij dat ik voor jou gemaakt heb.”

Blokkade?

Vincent kijkt me met zachte ogen aan. Ik zie dat deze man heel veel liefde in zich heeft. Maar ik zie ook zijn worsteling, omdat hij wil helpen terwijl zijn doofheid hem in de weg zit. Dat is het ook, het zit hém in de weg. Niet de spirituele wereld, maar Vincent ziet zijn doofheid als een blokkade. Hoe mooi dat zijn gids hem toch heeft kunnen vinden en nu kan en mag begeleiden. “Hoe staan de mensen in je omgeving tegenover je gave?” “Mijn vrouw is ook doof. Zij heeft niet zoveel met spiritualiteit, maar wil me wel helpen. Ze is soms bang dat ik erdoor verander. Ze denkt dan dat ik een geitenwollensokken-figuur word, maar dat zal nooit gebeuren. Vincent is Vincent. Ik heb vaak contact met haar overleden vader, mijn schoonvader dus. Die zegt dingen tegen me over mijn kinderen, ik heb twee dochters. Als er een naar bed gaat bijvoorbeeld, dan zegt mijn schoonvader: ‘Roep haar terug, ze heeft haar tanden niet gepoetst.’” Vincent lacht en vertelt vervolgens nog iets dat hem amuseert: “Tegenwoordig gaat mijn vrouw er iets meer voor openstaan. Dat komt ook omdat ze verhalen hoort van mensen die bij me zijn geweest. Ze krijgt zoveel complimenten over me, dat ze wel móet gaan geloven.”

‘De grond begon te trillen toen mijn engel sprak: je bent je belofte om mensen te helpen vergeten’

VRIEND

*‘Kijk hoe je de liefde kan laten groeien.
Dan doe je echt iets voor de wereld’*

LIEFDE

ALSJEBLIEFT

BEDANKT

Liefde

“Heb je nu steeds contact met je gids? Is dat sterker geworden?”, vraag ik. Vincent trekt zijn mouw omhoog en wijst op een plek op zijn arm. “Kijk dit!”, zegt hij. Ik zie een hartje en benoem dat ook. Hij knikt: “Ik heb dat gekregen na een bezoek aan een klooster. Ik voelde die trillingen weer die ik ervaar als Gazoef zich meldt. In dat klooster ervoer ik hem heel sterk en dat wordt sindsdien alleen maar intenser. Wanneer ik het desbetreffende klooster bezoek, krijg ik opdrachten van Gazoef die me duidelijk maken dat het tijd is om meer met mijn gave te gaan werken. Meer naar buiten te treden. Mijn gids zei dat een bekend medium mij zou helpen. Ik kende je niet Marion, maar heb je inmiddels meermaals ontmoet!”

Hij is weer even stil. Ik ben ontroerd door de schoonheid van zijn verhaal. “Als de mensen bij je komen, Vincent, hoe geef je dan een reading? Ik bedoel met jouw doof-zijn? Is er dan een tolk?” “Nee, dat doe ik via de computer. Ik typ.” Hij maakt een gebaar in de lucht van: simpel toch! Ik knik begrijpend. Natuurlijk, tegenwoordig kan dat zo. Dan vraag ik hem tot slot: “Heb je nog een boodschap voor de mensen die dit lezen?” Zijn antwoord: “Er is nu minder liefde en meer macht. De macht lijkt steeds groter te worden. Daar kan je iets aan doen door te zien dat alleen liefde belangrijk is. Kijk hoe je de liefde kan laten groeien. Dan doe je echt iets voor de wereld.” •

Marion Berndsen (63) is medium, healer, docente en auteur. Ze geeft naast privésessies diverse workshops, onder andere over intuïtieve ontwikkeling, pendelen, magnetiseren en tarot. Van 2006 tot en met 2009 schreef Marion columns voor ParaVisie Magazine. Meer informatie over Marion: www.maylight.nl

WIL JE MEER WETEN OVER VINCENT BLOM? OP ZIJN WEBSITE STAAT MEER EN DAAR VIND JE OOK ZIJN CONTACTGEGEVENS.

www.vincentblom.com